

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๓ “นวัตกรรมสร้างสรรค์ชุมชน และสังคมไทย ๔.๐”
วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน
Management Effectiveness of Nong Yuang Municipality Amphoe Wiang Nong Long, Lamphun
Province

พระวิจิต รัตนพจน์^๑

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ๒) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ๓) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางพัฒนาประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน โดยเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่ตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำนวน ๒๔๒ คนโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ในการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำการทดสอบสมมติฐานทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (f-test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว one-way ANOVA เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ

เพ ผลการวิจัยพบว่า ๑) ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย ๔.๒๗ ๒) ผลการความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าประชาชนที่มี เพศต่างกัน มีอายุต่างกัน มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีอาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ๓) ปัญหาและอุปสรรค พบว่า ค่าตอบแทนล่วงเวลาโดนตัดทำให้เจ้าหน้าที่ที่มีความพอใจในการทำงานลักษณะงานไม่ชัดเจนทำให้เจ้าหน้าที่ขาดความพอใจในการทำงานการบัญชาการซับซ้อนขาดการกระตุ้นจากผู้บังคับบัญชา ขาดขั้นตอนและกระบวนการที่ชัดเจนขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

คำสำคัญ : ประสิทธิผลการบริหารจัดการเทศบาลตำบลหนองยวง. เทศบาลตำบลหนองยวง. วิจัยตำบลหนองยวง.

Abstract

This research aimed 1) to study the effectiveness of management of municipal Nong Yuang Wiang Nong Long Lamphun 2) To compare the effectiveness of management of municipal Nong Yuang Wiang Nong Long Lamphun 3) to study the issue. Barriers and develop effective approaches to the management of municipal Nong Yuang Wiang Nong Long Lamphun by data from population samples in Tambon Nong Yuang Wiang Nong Long Lamphun 242 people by questionnaire. (Questionnaire) and analysis Information on programs for social science research to find the frequency (Frequency). percentage (percent) Average (Mean) and standard deviation. (Standard deviation) and test hypotheses t test (t-test) and test F (F-Test) with ANOVA one-way.

^๑ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

one-way ANOVA was found to be different so test different. the pair of Scheffe method. (Method of Scheffé)

The results showed that

1) the public opinion on the effectiveness of management of municipal Nong Yuang were at the highest level at an average of 4.27 second). The results of the public opinion on the effectiveness. Management of Municipal Sombbrero Marsh classified by personal factors that differ between people with gender differences in educational background and different career average revenue per month has a different opinion on the effectiveness of management. manage District of Nong Yuang no difference was statistically significant at the 0.05 level 3). Barriers were paid overtime by making cuts in staff satisfaction and performance characteristics are not clear lack of staff satisfaction. In operation. the commander of a lack of stimulation from the commander of the procedure and the clear lack of motivation in practice.

บทนำ

ผู้บริหาร เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการพัฒนาแก้ไขปัญหาของพนักงานการพัฒนา และปรับพฤติกรรม โดยต้องอาศัยการเรียนรู้ของมนุษย์เป็นพื้นฐานเท่านั้น ผู้บริหาร เป็นผู้ที่มีความเห็นใจเข้าใจและเป็นที่เคารพรักของพนักงานอยู่แล้วก็ยิ่งเป็นเรื่องง่ายที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานหรือพฤติกรรมที่อยู่ร่วมกันของพนักงานในองค์กร โดยไม่เป็นการฝืนใจหรือบังคับจนเกินไปแต่จะเป็นความรู้สึกร่วมใจที่จะให้ความร่วมมือร่วมใจ ผู้บริหารที่พนักงานเกลียดชังหรือไม่ชอบหน้ามักจะพบกับปัญหาการต่อต้านในลักษณะและรูปแบบต่าง ๆ จึงมุ่งที่จะให้ผู้บริหาร หัวหน้างาน ศึกษาวิธีการ หรือเลือกใช้เครื่องมือ และกลยุทธ์ที่เหมาะสมกับ การพัฒนา แก้ปัญหา และปรับพฤติกรรมของพนักงานในทิศทางที่จะเอื้อประโยชน์ โดยงานจะสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายหรือไม่ขึ้นอยู่กับหลักการบริหาร และการจัดการองค์การเป็นสำคัญ^๒ เมื่อใดก็ตามที่ผู้บริหารมีความรู้ ความเข้าใจในธรรมชาติขององค์การผู้บริหารก็จะสามารถประยุกต์หลักการบริหารองค์การให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้ แต่หากมองในแง่ระบบ ผู้บริหารก็ควรเน้นความสำคัญในทุกส่วนขององค์การ ร่วมมือ ร่วมใจกันทำงานอย่างกระตือรือร้นและเคารพในกฎระเบียบส่วนรวมมีวินัยในตนเอง ในหลวงรัชการที่ ๙ ได้ทรงนำหลักการทำงานของในหลวง คือ อิทธิบาท ๔ ประกอบด้วย ๑) ฉันทะ เพราะเหตุว่าทรงรักสิ่งที่ทรงทำ จึงได้ทำสิ่งที่ทำอยู่ในขณะนี้ ๒) วิริยะ คือความพากเพียร ความพยายามไม่ย่อท้อ อันนี้เห็นได้ชัดที่สุดในรัชกาลนี้ ๓) จิตตะ คือความเอาพระทัยจดจ่อในสิ่งที่ทรงทำ เพราะฉะนั้นท่านจึงทำได้ ๔) วิมังสา ทำงานแล้วไม่ทิ้ง คอยตรวจสอบ ทบทวน ไตร่ตรอง พิจารณา ถ้าผิดพลาดก็เตรียมตัวแก้คราวต่อไป ซึ่งทรงยึดถือมาอย่างเคร่งครัด ตลอดรัชกาล

จากข้อมูลที่กำลังมาข้างหน้า ผู้วิจัย สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ว่า องค์การที่มีประสิทธิภาพ นอกจากต้องใช้หลักการบริหารจัดการแล้ว ผู้บริหารก็ควรทำความเข้าใจกับคำว่า “ประสิทธิภาพ” ให้ลึกซึ้ง จึงจะสามารถนำพาองค์การให้ก้าวไปสู่องค์การที่มีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง สำหรับการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา “ประสิทธิภาพ” หมายถึง ความสามารถในการบรรลุจุดมุ่งหมายโดยใช้ทรัพยากรต่ำสุด การใช้วิธีการให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรที่สิ้นเปลืองน้อยที่สุดโดยมีเป้าหมาย คือ ประสิทธิภาพ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิภาพ การปฏิบัติงาน โดยทั่วไปหมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน เมื่อมีผลการปฏิบัติงานที่ดีก็ถือว่ามีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานสูง แต่ถ้ามีผลการปฏิบัติงานไม่ดี ก็ถือว่าประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานต่ำ ทั้งนี้ประสิทธิภาพยังเป็นเสมือนตัวชี้วัดของความสำเร็จ หากผู้บริหารต้องการให้องค์การมีประสิทธิภาพการมีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติขององค์การเพียงอย่างเดียวนั้น ถือว่ายังไม่เพียงพอ เนื่องจากสถานการณ์ของประเทศไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งประชาชนมีบทบาทและอำนาจอิทธิพลรวมทั้งให้ความสนใจ

^๒ สมคิด บางโม, องค์การและการจัดการ, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท วิทย์พัฒน์ จำกัด, ๒๕๔๗), หน้า ๑๕.

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๓ “นวัตกรรมสร้างสรรค์ชุมชน และสังคมไทย ๔.๐”
วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

การเมืองมากกว่าแต่ก่อน เนื่องจากมีการพัฒนาของระบบสื่อสารมากขึ้น การติดต่อสื่อสารที่รวดเร็ว ดังนั้น ส่วนราชการต่างๆ จึงต้องเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กรและบุคลากรเป็นลำดับแรก ไม่ว่าจะเป็นการจัดอบรมเชิงวิชาการ การศึกษาดูงาน การฝึกอบรมวิสัย เพื่อเสริมสร้างความรู้ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติของบุคลากรภายในองค์กร เพื่อให้เหมาะสมกับความคาดหวังและเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนหรือผู้รับบริการอย่างแท้จริง^๓ ผู้วิจัยเห็นว่า เทศบาลตำบลหนองยวง ซึ่งเป็นองค์กรราชการควรมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่ความยุติธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ โดยการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ดูแลพื้นที่สาธารณะ ให้มีความเรียบร้อย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย การแก้ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่เสี่ยงภัยในลดลง และเกิดประสิทธิผลมากที่สุด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการ ที่จะนำหลักอิทธิบาท ๔ มาประยุกต์ใช้กับการบริหารจัดการ เพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการทำงาน โดยเห็นได้ว่าประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง เป็นสิ่งที่จำเป็นระดับต้น ที่จะต้องให้ความสำคัญ ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นฐานข้อมูลเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- ๑) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน
- ๒) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน
- ๓) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และแนวทางพัฒนาประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

สมมติฐานการวิจัย

ประชาชนในเขตบริการของเทศบาลตำบลหนองยวงที่มีปัจจัยพื้นฐานด้าน เพศ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นด้านประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน” จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) ประกอบด้วยตัวแปรต้น (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังนี้

^๓ วราภรณ์ รุ่งเรืองกลกิจ และพิมลจรรย์ นามวัฒน์, “การศึกษาเพื่อกำหนดหลักสูตรการพัฒนาวิชาการ”, รายงานการวิจัย, (สาขาวิทยาการจัดการ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2537).

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๓ “นวัตกรรมสร้างสรรค์ชุมชน และสังคมไทย ๔.๐”
วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ตัวแปรต้น
(Independent Variable)

ตัวแปรตาม
(Dependent Variable)

ปัจจัยส่วนบุคคล

๑. เพศ
๒. อายุ
๓. อาชีพ
๔. ระดับการศึกษา
๕. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบล
หนองยวงตามหลักอิทธิบาท ๔

๑. ด้านฉันทะ คือ พอใจกับงานที่ทำอยู่
๒. ด้านวิริยะ คือ ขยันหมั่นเพียรกับงาน
๓. ด้านจิตตะ คือ เอาใจใส่รับผิดชอบกับงานที่ทำ
๔. ด้านวิมังสา คือ ใคร่ครวญและใช้ปัญญาตรวจสอบงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) โดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้วิธีวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่เขตตำบลหนองยวง มีประชากรรวมกันทั้งสิ้น ๓,๘๑๔ คน โดยใช้ **กลุ่มตัวอย่าง** ที่ได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) มาจากประชากร จำนวน ๒๔๒ คน ที่ได้การคำนวณตามสูตรของ Taro Yamané^๕ ซึ่งใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ ๐.๐๕

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบของการวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน โดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้ **ตอนที่ ๑** เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาสูงสุด และรายได้ต่อเดือน จำนวน ๕ ข้อ **ตอนที่ ๒** ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อย จำนวน ๒๐ ข้อ และ **ตอนที่ ๓** เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้กับประสิทธิผล การบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน มีลักษณะเป็นปลายเปิดให้เลือกตอบโดยเสรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยตรงจากกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ตำบลหนองยวง ที่กำหนดไว้ จำนวน ๒๔๒ ชุด และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมดจำนวน ๒๔๒ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติ ดังนี้ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และระดับประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency). ค่าร้อยละ

^๕ ธานีทร ศิลปจารุ, การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS, พิมพ์ครั้งที่ 9, (กรุงเทพมหานคร : ปิสนิชนสาร์แอนด์ ดี, 2551), หน้า 45.

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๓ “นวัตกรรมสร้างสรรค์ชุมชน และสังคมไทย ๔.๐”

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ละ (Percentage). ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐาน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้คือ การทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) สำหรับข้อคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลได้กำหนดตามกรอบของการวิจัย จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดกลุ่มข้อมูล (Data Grouping) ตามกรอบที่ได้กำหนดเอาไว้ แล้วทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency)

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน” ดังนี้

๑) การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังในตาราง

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	๑๓๘	๕๗.๐๒
	หญิง	๑๐๔	๔๒.๙๘
อายุ	ระหว่าง ๑๘ - ๒๙ ปี	๑๕	๖.๒๐
	ระหว่าง ๓๐ - ๔๑ ปี	๖๔	๒๖.๔๕
	ระหว่าง ๔๒ - ๕๓ ปี	๑๒๑	๕๐.๐๐
	ตั้งแต่ ๕๔ ปีขึ้นไป	๔๒	๑๗.๓๖
อาชีพ	เกษตรกร	๑๓๐	๕๓.๗๒
	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๒๘	๑๑.๕๗
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	๒๕	๑๐.๓๓
	รับจ้าง	๕๙	๒๔.๓๘
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	๕๐	๒๐.๖๖
	มัธยมศึกษา / ปวช.	๑๒๕	๕๑.๖๕
	อนุปริญญา / ปวส.	๔๔	๑๘.๑๘
	ปริญญาตรีและสูงกว่า	๒๓	๙.๕๐
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ระหว่าง ๐ - ๑๐.๐๐๐ บาท	๑๕๐	๖๑.๙๘
	ระหว่าง ๑๐.๐๐๑ - ๑๕.๐๐๐ บาท	๕๖	๒๓.๑๔
	ระหว่าง ๑๕.๐๐๑ - ๒๐.๐๐๐ บาท	๒๒	๙.๐๙
	ตั้งแต่ ๒๐.๐๐ บาท ขึ้นไป	๑๔	๕.๗๙

จากตาราง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีจำนวน ๑๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๐๒ มีอายุอยู่ระหว่าง ๔๒-๕๓ ปี มีจำนวนมากที่สุด ๑๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ โดยส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร มีจำนวน ๑๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๗๒ ส่วนข้อมูลด้านวุฒิการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับ มัธยมศึกษา/ ปวช. มีจำนวน ๑๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๖๕ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามโดยส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ๐ - ๑๐.๐๐๐ บาท มีจำนวน ๑๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๙๘ ตามลำดับปัจจัยส่วนบุคคลทั้งหมด

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๓ “นวัตกรรมสร้างสรรค์ชุมชน และสังคมไทย ๔.๐”
วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒) ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารจัดการของ เทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน รายด้านและโดยรวม มีรายละเอียดดังในตาราง

ประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
๑. ด้านฉันทะ	๔.๕๐	.๒๘	มากที่สุด
๒. ด้านวิริยะ	๔.๔๕	.๑๘	มากที่สุด
๓. ด้านจิตตะ	๔.๒๕	.๒๙	มากที่สุด
๔. ด้านวิมังสา	๓.๘๖	.๒๙	มาก
โดยรวม	๔.๒๗	.๑๖	มากที่สุด

จากตาราง พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = ๔.๒๗$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านฉันทะ อยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = ๔.๕๐$) รองลงมาคือ ด้านวิริยะ ($\bar{X} = ๔.๔๕$) ลำดับต่อมาเป็นด้านจิตตะ ($\bar{X} = ๔.๒๕$) และที่อยู่ในลำดับสุดท้าย คือ ด้านวิมังสา ($\bar{X} = ๓.๘๖$) ซึ่งอยู่ในระดับ มาก เพียงด้านเดียว

๓) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง จังหวัดลำพูน จากสมมุติฐานที่ ๑ - ๕ ที่ตั้งไว้ ปรากฏข้อมูลในตาราง ต่อไปนี้

๓.๑) สมมุติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวงอำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

ประสิทธิผลการบริหารจัดการ ของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน		เพศ				t	Sig.
		ชาย (๑๓๘ คน)		หญิง (๑๐๔ คน)			
		$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D		
๑.	ด้านฉันทะ	๔.๕๑	.๒๗	๔.๔๘	.๒๙	.๗๔๙	.๔๕๔
๒.	ด้านวิริยะ	๔.๔๕	.๑๗	๔.๔๖	.๑๙	-.๔๐๐	.๖๙๐
๓.	ด้านจิตตะ	๔.๒๓	.๒๘	๔.๒๘	.๒๙	-.๑๕๑๖	.๑๓๑
๔.	ด้านวิมังสา	๓.๘๗	.๒๙	๓.๘๔	.๒๙	.๗๔๖	.๔๕๖
โดยรวม		๔.๒๖	.๑๖	๔.๒๗	.๑๗	-.๑๒๖	.๘๙๙

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

จากตาราง พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่า ทั้ง ๔ ด้าน คือ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และวิมังสา ทั้งเพศชายและหญิง มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมุติฐาน

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๓ “นวัตกรรมสร้างสรรค์ชุมชน และสังคมไทย ๔.๐”
วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓.๒) สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

Multiple Comparisons (เปรียบเทียบรายคู่)						
Dependent Variable: abcd (ตัวแปรตามด้านอายุ)						
Scheffe						
(I) อายุ	(J) อายุ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ระหว่าง 18-29 ปี	ระหว่าง 30-41 ปี	-.02302	.04693	.971	-.1552	.1091
	ระหว่าง 42-53 ปี	-.01689	.04478	.986	-.1430	.1092
	ตั้งแต่ 54 ปี ขึ้นไป	.03405	.04921	.923	-.1045	.1726
ระหว่าง 30-41 ปี	ระหว่าง 18-29 ปี	.02302	.04693	.971	-.1091	.1552
	ระหว่าง 42-53 ปี	.00613	.02528	.996	-.0651	.0773
	ตั้งแต่ 54 ปี ขึ้นไป	.05707	.03249	.381	-.0344	.1485
ระหว่าง 42-53 ปี	ระหว่าง 18-29 ปี	.01689	.04478	.986	-.1092	.1430
	ระหว่าง 30-41 ปี	-.00613	.02528	.996	-.0773	.0651
	ตั้งแต่ 54 ปี ขึ้นไป	.05093	.02930	.390	-.0316	.1334
ตั้งแต่ 54 ปี ขึ้นไป	ระหว่าง 18-29 ปี	-.03405	.04921	.923	-.1726	.1045
	ระหว่าง 30-41 ปี	-.05707	.03249	.381	-.1485	.0344
	ระหว่าง 42-53 ปี	-.05093	.02930	.390	-.1334	.0316

* มีนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางพบว่า กลุ่มอายุต่าง ๆ มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่า P (ความน่าจะเป็น) มากกว่าค่า α (ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ หรือค่า Sig.) จึงไม่มีความจำเป็นต้องทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๓ “นวัตกรรมสร้างสรรค์ชุมชน และสังคมไทย ๔.๐”
วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓.๓) สมมุติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

Multiple Comparisons (เปรียบเทียบรายคู่)						
Dependent Variable: abcd (ตัวแปรตามด้านอาชีพ)						
Scheffe						
(I) อาชีพ	(J) อาชีพ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
เกษตรกร	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	.03445	.03411	.796	-.0616	.1305
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-.01269	.03575	.989	-.1134	.0880
	รับจ้าง	.03832	.02570	.528	-.0340	.1107
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	เกษตรกร	-.03445	.03411	.796	-.1305	.0616
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-.04714	.04505	.778	-.1740	.0797
	รับจ้าง	.00387	.03757	1.000	-.1019	.1097
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	.01269	.03575	.989	-.0880	.1134
	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	.04714	.04505	.778	-.0797	.1740
	รับจ้าง	.05102	.03907	.636	-.0590	.1610
รับจ้าง	เกษตรกร	-.03832	.02570	.528	-.1107	.0340
	ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-.00387	.03757	1.000	-.1097	.1019
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-.05102	.03907	.636	-.1610	.0590

* มีนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ระดับ ๐.๐๕

จากตาราง พบว่า กลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่า P (ความน่าจะเป็น) มากกว่าค่า α (ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ หรือค่า Sig.) จึงไม่มีความจำเป็นต้องทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๓ “นวัตกรรมสร้างสรรค์ชุมชน และสังคมไทย ๔.๐”
วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓.๔) สมมุติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

Multiple Comparisons (เปรียบเทียบรายคู่)						
Dependent Variable: abcd (ตัวแปรตามด้านวุฒิการศึกษา)						
Scheffe						
(I) วุฒิการศึกษา	(J) วุฒิการศึกษา	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/ปวช.	-.01400	.02749	.967	-.0914	.0634
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.04205	.03396	.675	-.1377	.0536
	ปริญญาตรี	-.00435	.04139	1.000	-.1209	.1122
มัธยมศึกษา/ปวช.	ประถมศึกษา	.01400	.02749	.967	-.0634	.0914
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.02805	.02880	.814	-.1091	.0530
	ปริญญาตรี	.00965	.03727	.995	-.0953	.1146
อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	ประถมศึกษา	.04205	.03396	.675	-.0536	.1377
	มัธยมศึกษา/ปวช.	.02805	.02880	.814	-.0530	.1091
	ปริญญาตรี	.03770	.04227	.850	-.0813	.1567
ปริญญาตรี	ประถมศึกษา	.00435	.04139	1.000	-.1122	.1209
	มัธยมศึกษา/ปวช.	-.00965	.03727	.995	-.1146	.0953
	อนุปริญญา/ปวส./ปวท.	-.03770	.04227	.850	-.1567	.0813

* มีนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ระดับ ๐.๐๕

จากตาราง พบว่า กลุ่มระดับวุฒิการศึกษาต่าง ๆ มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่า P (ความน่าจะเป็น) มากกว่าค่า α (ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ หรือค่า Sig.) จึงไม่มีความจำเป็นต้องทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๓ “นวัตกรรมสร้างสรรค์ชุมชน และสังคมไทย ๔.๐”
วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓.๕) สมมุติฐานที่ ๕ ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

Multiple Comparisons (เปรียบเทียบรายคู่)						
Dependent Variable: abcd (ตัวแปรตามด้านอาชีพ)						
Scheffe						
(I) อาชีพ	(J) อาชีพ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
ระหว่าง 0-10.000 บาท	ระหว่าง 10.001-15.000 บาท	.00050	.02573	1.000	-.0720	.0730
	ระหว่าง 15.001-20.000 บาท	.00845	.03751	.997	-.0972	.1141
	ตั้งแต่ 20.001 บาท ขึ้นไป	-.05486	.04592	.699	-.1841	.0744
ระหว่าง 10.001-15.000 บาท	ระหว่าง 0-10.000 บาท	-.00050	.02573	1.000	-.0730	.0720
	ระหว่าง 15.001-20.000 บาท	.00795	.04135	.998	-.1085	.1244
	ตั้งแต่ 20.001 บาท ขึ้นไป	-.05536	.04910	.736	-.1936	.0829
ระหว่าง 15.001-20.000 บาท	ระหว่าง 0-10.000 บาท	-.00845	.03751	.997	-.1141	.0972
	ระหว่าง 10.001-15.000 บาท	-.00795	.04135	.998	-.1244	.1085
	ตั้งแต่ 20.001 บาท ขึ้นไป	-.06331	.05618	.736	-.2215	.0949
ตั้งแต่ 20.001 บาท ขึ้นไป	ระหว่าง 0-10.000 บาท	.05486	.04592	.699	-.0744	.1841
	ระหว่าง 10.001-15.000 บาท	.05536	.04910	.736	-.0829	.1936
	ระหว่าง 15.001-20.000 บาท	.06331	.05618	.736	-.0949	.2215

* มีนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ระดับ ๐.๐๕

จากตาราง พบว่า กลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่าง ๆ มีระดับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่า P (ความน่าจะเป็น) มากกว่าค่า α (ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ หรือค่า Sig.) จึงไม่มีความจำเป็นต้องทดสอบเป็นรายคู่ต่อไป

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูล การวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวงอำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๗$) ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระยงยุทธ ตัญญาโณ (สุดตา) ด้า น ฉันทะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๔$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพบุลย์ ตั้งใจ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน ตามหลักอิทธิบาท ๔ : กรณีศึกษา บริษัท แอมพาสอินดัสตรี จำกัด

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๓ “นวัตกรรมสร้างสรรค์ชุมชน และสังคมไทย ๔.๐”
วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

จังหวัดลำพูน ด้านวิริยะ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๔$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชราพร วีรสิทธิ์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบห้าประการของบุคลิกภาพและความสามารถในการเผชิญปัญหา และอุปสรรคตามหลักอิทธิบาท ๔ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสำนักงานประกันสังคม” ด้านจิตตะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๑$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชญาภา เมธีวรรณ ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักอิทธิบาท ๔ ของโรงเรียนศรีรังคีวิทยา จังหวัดนครสวรรค์” ด้านวิมังสา ซึ่งโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๓$) สอดคล้องกับงานวิจัยของ มหาสุวิทย์ฯ สิริวิทย์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักอิทธิบาท ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

เพศ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวงอำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วันวิสาข์ เกิดผล ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพของทีมงานของบริษัทในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนประกอบยานยนต์ในจังหวัดสมุทรปราการ ผลการเปรียบเทียบพบว่า พนักงานในระดับปฏิบัติการที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน การศึกษาขั้นสูงสุด และขนาดของทีมงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพของทีมงานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

อายุ ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวงอำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณทพงษ์ วิยะรัตน์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองช้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี” ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองช้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบ พบว่าเพศชายเพศหญิง ไม่แตกต่างกัน

อาชีพ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวงอำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้ง ซึ่งขัดแย้งกับงานวิจัยของ รหัส แสดงผ่อง ได้วิจัยเรื่อง กระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลของกรรมการบริหาร และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดจันทบุรีที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาอาชีพ และรายได้ แตกต่างกันมีกระบวนการบริหารการพัฒนาท้องถิ่นตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ระดับการศึกษา ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวงอำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษระพงษ์ ตลอดจน ได้วิจัยเรื่อง “การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักธรรมาภิบาลสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเชียงใหม่” ผลการเปรียบเทียบพบว่า การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษาและวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษาต่างกัน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

รายได้ต่อเดือน ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลตำบลหนองยวงอำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาทองมี สุทธิจิตโต (สะพานหลัก) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงตามหลักอิทธิบาท ๔ : กรณีศึกษา การไฟฟ้านครหลวงเขตวัดเลียบ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลคือ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ และอายุการทำงาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลทำให้การปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงเขตวัดเลียบตามหลักอิทธิบาท ๔ แตกต่างกัน ได้แก่ การศึกษา รายได้ และอายุการทำงาน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ ๓ “นวัตกรรมสร้างสรรค์ชุมชน และสังคมไทย ๔.๐”
วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ณ วิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปในเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

๑) ควรทำการศึกษาวิจัยในการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาให้หัวข้อธรรมอื่นๆ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการของพนักงานเทศบาลตำบลหนองยวง หรือ ๒) ควรศึกษาวิจัยการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของพนักงานเทศบาลตำบลหนองยวง หรือ ๓) ควรทำการศึกษาเพิ่มในกลุ่มประชากรที่กว้างมากขึ้น เช่น ประชาชนทั่วไป เป็นต้น ๔) ควรทำการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพเพื่อได้ข้อมูลที่เจาะลึกในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพของผู้นำในพนักงานเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน และ ๕) ควรทำงานศึกษาวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารพนักงานเทศบาลตำบลหนองยวง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

เอกสารอ้างอิง

- ธานีษฐ์ ศิลปจารุ. การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพมหานคร : บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี. ๒๕๕๑.
- พระมหาทองมี สุทธิจิตโต (สะพานหลัก). “การปฏิบัติงานของพนักงานการไฟฟ้านครหลวงตามหลักอิทธิบาท ๔ : กรณีศึกษา การไฟฟ้านครหลวง เขตวัดเลียบ กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๕.
- พระมหาสุวิทย์ฯ สิริวิฑูณ. “การบริหารงานตามหลักอิทธิบาท ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๔.
- พระยงยุทธ ดิกขญาโน (สุดตา). “การประยุกต์ใช้หลักอิทธิบาท ๔ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๖.
- พัชรพร วีรสิริ. “ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบห้าประการของบุคลิกภาพและความสามารถในการเผชิญปัญหาและอุปสรรคตามหลักอิทธิบาท ๔ ของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสำนักงานประกันสังคม”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ๒๕๕๖.
- ไพบูลย์ ตั้งใจ. “ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน ตามหลักอิทธิบาท ๔ : กรณีศึกษาบริษัท แอมพาส อินดัสตรี จำกัด จังหวัดสมุทรปราการ”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๔.
- วรารณ รุ่งเรืองกลกิจ และพิมลจรรย์ นามวัฒน์. “การศึกษาเพื่อกำหนดหลักสูตรการพัฒนาราชการ”. รายงานการวิจัย. สาขาวิทยาการจัดการ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ๒๕๓๗.
- วันวิสาข์ เกิดผล. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพของทีมงานของบริษัทในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนประกอบยานยนต์ในจังหวัดสมุทรปราการ”. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ๒๕๔๖.
- วิษณุภา เมธีวรณัต. “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามหลักอิทธิบาท ๔ : กรณีศึกษาโรงเรียนศรีรังคีวิทยา จังหวัดนครสวรรค์”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต. การบริหารจัดการคณะสงฆ์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ๒๕๕๓.
- สมคิด บางโม. องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วิทย์พัฒน์ จำกัด. ๒๕๔๗.